

Ημερολόγιο Ασημάτων 532: Έρραναν μύρα μετά δακρύων επί τω μνήμα σου αι γυναίκες / Σπίτι Τρόμου στο Μοναστηράκι

Δημήτρης Τζουμάκας

Αποσπάσματα από το Ημερολόγιο Ασημάτων του συγγραφέα Δημήτρη Τζουμάκα. Για σχόλια και παρατηρήσεις μπορείτε να επικοινωνήσετε με τον συγγραφέα στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις dtzm@hotmail.com ή kosmos@kosmos.com.au ή με επιστολή στην διεύθυνση Kosmos Newspaper, 654 New Canterbury Road, Hurlstone Park NSW 2193.

* Ο Δημήτρης Τζουμάκας γεννήθηκε στην Αθήνα το 1945. Την περίοδο της δικτατορίας έζησε στο Παρίσι και το 1974 μετανάστευσε στο Σίδνεϊ, όπου έζησε μέχρι το 2006. Διδάκτωρ φιλοσοφίας, εργάστηκε σε εφημερίδες στο Σίδνεϊ και δίδαξε ελληνική και συγκριτική λογοτεχνία στα Πανεπιστήμια Macquarie και New South Wales. Έχει βραβευθεί από το αυστραλιανό υπουργείο πολιτισμού για τα βιβλία του «Χαρούμενο Σίδνεϊ» και «Η γυναίκα με τα αγκάθια στο λαιμό».

Η ξανθοψία να τα βλέπεις όλα κίτρινα όπως ο Βαν Γκογκ προήρχετο λένε (επιστήμονες τινές) από το πολύ βερμούτ που καταναλώνει ο καλλιτέχνης και την παρενέργεια του φάρμακου δακτυλίτιδα

1 4.4.23 «Έρραναν μύρα μετά δακρύων επί τω μνήμα σου αι γυναίκες». Προπασχαλινή βόλτα, με καλό καιρό για Μεγάλη Παρασκευή. Στην περιπλάνηση αυτή θα χάσω τη ζακέτα μου όπως έχω χάσει τα μυαλά μου. Όλα στο βωμό του τουρισμού, η απόλυτη αλλοτρίωση του κέντρου της Αθήνας με τα AIRBNP, τα γιάπικα μαγαζιά με τα παγωτά από χλωρίνη και το ξενόφερτο Σπίτι του Τρόμου στο Μοναστηράκι - άνοιξε δίπλα στην πλατεία Αβρυσσινίας, όπου ένας δυστυχής στέκεται όρθιος σαν παγωτό, βαμμένος βρυκόλακας με γυάλινο μάτι κι απέναντι το Fairy Tales κουκλίστικο Χολλυγουντιανό μαγαζί με ένα σωρό ζαχαρωτά και εύπεπτες απδίες. Παραπέρα ο Τζίτζιρας κι ο Μίτζιρας με αρκετά μεγάλες μερίδες για πεινασμένους ιθαγενείς και νταλικέρηδες της Βαυαρίας και στον Άγιο Κλαύδιο: παλαμίδα με καπνιστά αυγά και τραγανά φύκια. Μεγάλη Παρασκευή και προσκυνάμε μιλιούνια τον επιτάφιο στα εκκλησιάκια της Πλάκας και τον φωτογραφίζουμε μανιωδώς εμείς οι τουρίστες. Ωραίος στην Αγία Ελεούσα, καλύτερος στην Αγία Αικατερίνη και στους Αγίους Αναργύρους με πολλά άνθη -έξω από την κατάληψη του Εμπρός - βλέπω για πρώτη φορά το κελί του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη: το κρεβάτι στο πατάρι μια μπουκιά, εδώ ξάπλωνε ο κοσμοκαλόγερος. Ουρά οι τουρίστες και οι πιστοί στη Μητρόπολη δυσανασχετούν που στην Καπνικαρέα και στο μικρό εκκλησιάκι της Θεοτόκου Γοργοεπήκοου δίπλα από τη Μητρόπολη δεν έχουν στολισμένο Επιτάφιο (πώς τοποθετούνται επ' αυτού άραγε τα χριστιανικά κόμματα;) κι έτσι κάθονται οι πιστοί τουρίστες στ' αυγά τους εξαντλημένοι από το γυροβόλι, μασουλώντας φωνήεντα της βαβέλ ιταλικά και ινδιανικά κέτσουα και αιμαρά των Ίνκας, και τρώνε καλά σουβλάκια ή φιλέτο μυλοκόπι, με πουρέ καρότο και σάλτσα από αγριομάραθο [...]

15.4.23 [...] •Ο πιο Μοναχικός Άνθρωπος της Αθήνας με πεπαχυμένες αιμοραγικές κηλίδες γύρισε από το νοσοκομείο και κάθεται στα σκαλιά της πολυκατοικίας μας χαμένος με μια καινούρια γενειάδα στο μισό πρόσωπο, λες και υπέστη πηθική καταπληξία και μια αγκαλιά πλαστικές σακούλες. Είχε πέσει κάτω στο πάτωμα, μου έλεγε η Λουτσιάνα, όσο εσύ ήσουν στην Αυστραλία και δεν μπορούσε να σηκωθεί από το παρκέ, μπήκαν από το παράθυρο οι πυροσβέστες και του έσωσαν τη ζωή. Μοιάζει τώρα με τον Εσταυρωμένο τέτοιες μέρες, του προσφέρω σοκολάτα ,αλλά αρνείται πεισματικά, δεν κάνει λέει, είμαι γιατρός

Προσπάθησε πάλι. Κατ-έριψε καλύτερα. Πάρε τα φάρμακά σου. Πάρε βιάγκρα! Αλλάξτε τρόπο ζωής, προστατέψτε και ras πατέψτε τις σύσεις σας.

-Άκουσα ότι έπαθες εγκεφαλικό, του λέω.

-Όχι, τα εγκεφαλικά είναι περασμένη ιστορία, έπαθα αβιταμίνωση και αφυδάτωση, είμαι γιατρός

Ο άνθρωπος σίγουρα υποσιτίζεται. Και ήταν όντως γιατρός, πανεπιστημιακός μάλιστα στη Μακεδονία απ' όπου ήλθε τον τελευταίο καιρό, μπακούρης και άρρωστος, φτερό στον άνεμο.

Μόνο καρδιά φιλέτου με μουσελίν πατάτες, μύτες ασπαράγγων και τσουτσούνια μικρών παιδιών έτρωγε η παρέα του φερέλπιδα πολιτευτή στην υπαίθρια ταβέρνα της Βικτώριας «Η ζωή του κόκορα» και τους πέτυχα όλους σε στιγμή αναστάσιμης κρασοκατάνυξης, ευωχίας και ομοψυχίας. Ορκίζονται ότι θα μας αλλάξουν τη ζωή και τα φώτα κι εμείς που είμαστε ντόκοτες Σολωμονικής καθόμαστε ουδέτεροι και ξέψυχοι στα πεζούλια και στα σκαλοπάτια και τους καμαρώνουμε.

•Τηλεφωνεί ο φίλος μου ο Τζορτζ που έχει τη μαμά του με βαρύ εγκεφαλικό σε κέντρο Αναπήρων 50 χιλιομέτρα από το σπίτι (ιδιωτικός φορέας) και έχει κάνει αίτηση να μεταφερθεί στο δημόσιο, στο Εθνικό Ίδρυμα Αποκατάστασης Αναπήρων (Πάρκο Τρίτη) γιατί δεν δύναται να πληρώνει 4000 το μήνα, όμως του λένε να περιμένει τρεις μήνες διότι κι εκεί χρειάζεται μέσον καθώς η μαμά του Τζορτζ, χώρα από το εγκεφαλικό, έχει καρκίνο στο παχύ έντερο και δεν δέχονται καρκινοπαθείς, παρα μόνο με ρουσφέτι. Rousfeti Gov., kills citizens. Έλα Γιώργο, δεν γίνονται αυτά. Γίνονται και παραγίνονται και τους κατοποιούν και δεν μας αφήνουν να πάμε στα δωμάτια τους, περιμένουμε μισή ώρα σαν μαλάκες να μας τους φέρουν στο καροτσάκι και τους ταΐζουν κυλό και γιαούρτι. Άστα, απέξω φρου φρου

και αρώματα αυτά τα ιδρύματα και μεσα μπουρδέλο. Έχει και το φίλο του τον σκννοθέτη στην Αγγλία που θέλει να τον κάνει πρωταγωνιστή στην ταινία του, εμπνευσμένος από την ίδια τη ζωή του Τζορτζ στη συγκομιδή των απορριμάτων, όπου οφείλει να υποδυθεί ένα ομοφυλόφιλο ο οποίος στο τέλος αυτοκτονεί! Αυτό δεν μου αρέσει καθόλου, λέει.

-Αυτό σε ενοχλεί; του λέω.

-Ε όχι και ομοφυλόφιλος που αυτοκτονεί και όλα αυτά να γυριστούν με κινητό τηλέφωνο, λέει ο Τζορτζ που έχει διακριθεί ως κομπάρσος σε 25 ελληνικές ταινίες. Εσύ τι θα κανεις το Πάσχα; με ρωτάει

-Σκέφτομαι να αυτοκτονήσω, αλλά δεν έχω βρει τον τρόπο.

-Λαμπρά, αν δεν αυτοκτονήσεις τη Λαμπρή τι θα κάνεις;

-Αυτό είναι το ωραίο: σ' αυτή τη περίπτωση δεν θα κάνω τίποτα, ούτε καν αυτοχειρία!

-Βρέθηκε το τελευταίο κεφάλαιο της Αγίας Γραφής, λέει ο Τζορτζ που έχει τελειώσει Θεολογική Σχολή με ένα ειρωνικό γελάκι, μπορείς να το διαβάσεις, το γράφουν οι Τάιμς στα πρωτοσέλιδα περιπτέρων δήμου Περιστερίου.

•Η ξανθοψία να τα βλέπεις όλα κίτρινα όπως ο Βαν Γκογκ προήρχετο λένε (επιστήμονες τινές) από το πολύ βερμούτ που καταναλώνει ο καλλιτέχνης και την παρενέργεια του φάρμακου δακτυλίτιδα

•Περισσότερα από 50.000 κύτταρα στο σώμα σας πέθαναν και αντικαταστάθηκαν από νέα, ενώ διαβάζατε αυτή την πρόταση. Δεν ξέρω πόσα θα πεθάνουν σαν τελειώσετε όλο το κειμενάκι αυτό, αλλά όπως βλέπετε η κυτταρική άνοιξη είναι αιώνια και αντέχει μέχρι (της) τελικής πτώσεως, τα πάντα.